

kockázat minősége szerint számítják. Es csak a tulokosok gondolják, hogy maguk között mégis csak olcsóbb lesz, mert feledik azt az egyet, hogy az elkülönítés mellett is viselniök kell a véletlen kockázatok egy java részét, a mely sok szép számítás döntött már romba.

dr. b—i p—l.

A gyermekbiztosítás újabb formái.

A napokban egy kis füzetke akadt kezembe, a melyet egy németországi biztosító intézet adott közre, közölve benne a gyermekbiztosításra vonatkozó díjtételeit, a melyek lényegileg eltérnek mindentől, a mit ez ideiglen a gyermekbiztosításra vonatkozólag közre adtak. A kis füzetet a stuttgarti általános német biztosítási egyesület adta ki és bevezetőjében a gyermekbiztosításról általánosságban a következőket jegyzi meg: Németországban a gyermekbiztosításnak ez ideiglen csak egy formája ismeretes és ez az egy is a katonai szolgálat érdekében van, a mennyiben a szóban levő gyermekbiztosítás kizárólag a katonaszolgálati biztosításra szorítkozik. A biztosításnak eme fajtájánál csak az egészséges vagy katonai szolgálatra alkalmatlan fiatal emberek, a kik a szolgálat alól felmentvék, áldozatot hoznak a katonai szolgálatot teljesítők javára.

Ehhez a tényálladáshoz fűzi a társulat okoskodásait, midőn tovább folytatva, a fölött töpreng, hogy a katonai szolgálatnak megrövidítése azzal a következménnyel fog járni, hogy a jövőben minden egészséges férfi katonai szolgálatra lesz kötelezve, ennek bekövetkeztével pedig a katonai szolgálatra való biztosítás a biztosítottaknak csupán csak a szolgálatra teljesen képtelenek (betegek, nyomorékok, invalidusok) terhére fog valami csekélyke hasznot hajtani; erre pedig lehetetlen dolog állandó jelleggel biztosítást alapítani. A tulajdonképpen való katonai szolgálatra szóló biztosítás hova-tovább abba fog tehát maradni és helyét a biztosításnak azon formája fogja elfoglalni, a melyet a biztosító intézetek, mint legtöbb alappal bíró régtől fogva szorgalmaztak, t. i. valamelyes tőkének, a biztosított javára, ennek 18. vagy 20. életévében való biztosítása, tekintet nélkül arra, hogy a biztosított képes-e, nem-e, katonai szolgálatot teljesíteni. Ehhez az állapothoz, illetőleg fordulóhoz annál is bizonyosabb, hogy el fogunk jutni, mivelhogy a tökebiztosításnak díjtételei különben is csak kevéssel magasabbak, mint az ugynevezett katonai szolgálati biztosításéi.

Es ha majdan ez a forduló bekövetkezik, a gyermekbiztosítás visszatért régi formájához, a mely azonban, nagyon való-

színü, nem fog többé megfelelni a mostani követelményeknek. Mert az a tőkebiztosítás, a mely csak arra van hivatva, hogy a betéteket a kamatokkal szaporítsa és az élet esetlegességeire, t. i. betegségek következményeire, balesetekre, invaliditásra nincsen tekintettel, nem tölti be teljesen feladatát.

Ezek az előzmények, a melyekből kiindulva a stuttgarti társaság a gyermekbiztosításnak újabb formáját kezdte szorgalmazni. Különösen ez az utóbbi két körülmény az, mely a stuttgarti társaság tabelláiban kifejezést nyert. A fent mondott füzetke tanúsága szerint a biztosító társaság a legkülönbébb kombinációk szerint szolgáltat a szülőknek alkalmat arra, hogy gyermekeik javára (akár fiuk, akár leányok) tőkebiztosítást kössön, de ne csak a halál vagy egy bizonyos életkor elérése esetében lejárót, hanem olyant, a melynek alapján egy aránylag szerény befizetés mellett, a szülők a gyermekeknek, ezek rokantsága esetében is, a mely akár betegség, akár baleset folytán támadt, avagy közvetlenül a születéstől kezdve avagy későbbben következett be, meghatározott tőkét, esetleg tekintélyes életjáradékot biztosíthatnak. (b.)

*

A biztosító társaságok beruházásai — és a valuta rendezése.

Csodálatos, hogy a biztosító intézetek, a kiknek annyi vitális érdeke van pénzrendszerünk szabályozásával összeköttetésben, még eddig a valutarendezéshez állást nem foglaltak. Pedig ha valamely kérdésben egyáltalán, úgy első sorban ebben volna szükség egyöntetű, szolidáris eljárásra. Ha meggondoljuk, hogy biztosító társaságaink tőkéiből körülbelül 6% értékpapirokban, 12% jelzálogos kölcsönökben, a többi pedig ingatlanban és kötvénykölcsönökben van elhelyezve, de sőt újabb időkben a tőkének értékpapirokban való elhelyezése még jobban emelkedett, be fogjuk látni, hogy a biztosító társaságok a valuta rendezésével époly, de tán még nagyobb mértékben vannak érdekelve, mint a pénzintézetek. A német biztosítótársaságok tőkéiből 4% van értékpapirokban elhelyezve. Első pillanatra azt lehetne gondolni, hogy az osztrák-magyar biztosító intézetek rovására magyarázandó ezen jelenség. De ez nem áll, mert a tőkeelhelyezés ezen módja következtében az elhelyezett tőkék tíz év alatt körülbelül 10% értékemelkedést mutatnak. A felett ugyan vitatkozni lehet, vajjon a biztosító társaságok tőkéinek biztonságával összeegyeztethető a tőkeelhelyezés ezen módja. Azonban tagadhatatlan, hogy biztosító intézeteink az üzlet kedvezőtlen hazai viszonyai és különösen az óriási verseny következtében nem nélkülözhetik az így elért árfolyam nyereséget és ha visszapillantunk az utolsó 10 év árfolyam hullámzásaira, azon meggyőződésre jutunk, hogy a nálunk megszerzett óvadékképes papirokban történt tőkeelhelyezést mindenki megnyugvás-

sal veheti tudomásul és eddig legalább biztosító intézeteink e tekintetben valósággal a bonus pater familias módjára jártak el, megnyugvással vehetünk tudomást ezen befektetésekről annyi-
val inkább, mert a kövér esztendőekben a biztosító intézetek gyűjtöttek külön tőkét esetleges a sovány esztendőekben bekövetkezhető árfolyamveszteségek fedezésére. Ugy hát biztosító intézeteink, a melyek befektetésül óvadékképes papirokhoz vannak kötve, megnyugvással nézhetnek a valutaszabályozás elé. Annyi szakértelmet fel kell tételeznünk a biztosító intézetek vezetőinél, hogy legalább a választandó titre-ek meghatározásában helyesen jártak el. És ha vannak sokan, a kik a német biztosítók nagyobb biztonságát abból következtetik, hogy ezek tőkéi ingatlanokban vagy jelzálogos kölcsönökben vannak elhelyezve, mi ezen nézetet nem oszthatjuk. A biztosító intézeteknek joguk van, de sőt kötelességük is bízni az osztrák-magyar birodalom pénzügyi erejében, mely a valutaszabályozást post tot discrimina rerum kiküzdötte és jól tesz, ha tőkebefektetéseiknél az állam erejében való bizalom által vezéreltetik magukat, mert most lesz csak igaz egy kiváló szakember azon mondása, hogy az osztrák-magyar biztosító társaságok csak akkor tekinthetők majd a németekkel egyenrangúknak, ha és a midőn a valutarendezés keresztülvitetik.

*

A tűzkárbiztosítás államosítása Ausztriában. Az e téren már 1890-ben megkezdett munkálatok lassankint befejezésükhöz közelednek. Annak idejében több, mint 50,000 községhez intéztek kérdőíveket. Ujabbán az e végből kiküldött bizottság érintkezésbe lépett a bécsi „Wechselseitige Brandschaden-Versicherungs-Anstalttal“, hogy e vállalatot országos állami intézetté alakítsák át. Figyelemmel kell kísérnünk a szomszédországban felmerülő ezen törekvéseket, amelyek az elementáris biztosítás államosításához akarnak vezetni. Nem régiben megjelentek a bizottság javaslatai. A végleges döntés azonban a nagyban folytatott statisztikai kutatások eredményeinek publikálása után fog következni.

*

Törvényjavaslat az állatbiztosításról. A ragadós tüdőlob kiirtására vonatkozó törvényjavaslat képviselői tárgyalásánál Bethlen András gr. földmívelésügyi miniszter kijelentette, hogy az állatbiztosítás kérdését tanulmánya tárgyává fogja tenni. Az azóta lefolyt aránylag rövid idő alatt a földmívelési miniszteriumban az előtanulmányokat már befejezték, sőt már magát a törvényjavaslatot is kidolgozták, mely kötelező állatbiztosítást

szándékozik életbe léptetni. A miniszter a javaslatot minden valószínűség szerint már az őszi ülésszak elején fogva a képviselőház elé terjeszteni, előzőleg azonban szaktanácskozmányt fog egybehívni, hogy a kérdést alaposan megvitassa.

✱

A tanítók és a biztosítási ügy. A porosz-sziléziai tartományi kormány az összes tanítókhoz rendeletet bocsátott ki, melyben azok figyelmét a tüzbiztosítás fontosságára és szükséges voltára felhívja és egyuttal utasítja, hogy a jó példával járjanak elől és oktassák a népet a biztosítás igénybevételére. Vajjon mit szólnak ehhez a rendelethez a mi böles tanfelügyelőink, a kik több (erdélyrészi) megyében a tanítóknak eltiltották, hogy biztosítási ügynökséget vállaljanak, „mert a biztosításra való rábeszélés a tanító foglalkozásával nem fér össze?” Azok az urak tanulhatnának valamit a porosz-sziléziai rendeletről, mert a tanító van leginkább hivatva a közönséget a biztosításra ösztönözni és ha neki abból szép mellékjövedelme is lehet bizony ráfér szegényre 400 frtos minimum mellett is.

✱

„A Magyar-francia biztosító r. t.” Beniczky Ferencz elnöklése alatt tartotta tizenharmadik rendes közgyűlését.

Az igazgatóság jelentése kifejti, hogy az üzletvezetés feladataul tűzte ki a Magyar-francia biztosító részvénytársaság széleskörű összeköttetéseit, mindenkor bevált ügynöki hálózatát folyton fejlesztve, a biztosítás eszméjét hazánk közgazdasági érdekeinek emelésére terjeszteni és a biztosító közönség szükségleteinek méltányos, előzékeny és szolid eljárással megfelelni. A társaság új igazgatósága minden erejét a belföldi tűz- és jégbiztosítási üzletre fogja összpontosítani és elővigyázattal s gondos üzletvezetéssel, valamint szigorú takarékosággal fog a társaság tőkének megfelelő kamatoztatására törekedni. A jelentés végül kiemeli, hogy az igazgatóság állandó produktív munkájának előfeltétele gyanánt, tekintve a társaság pénzügyi erősödését, nem javasolja, hogy az 1892. évi eléggé kedvező üzleteredményből osztalék adassék, hanem az egész feleslegnek tartalékba való helyezését indítványozza. Az egyes ágazatokban az intézet a következő eredményeket mutatja ki: A tüzbiztosítási üzletben a díjbevétel 3,563.935 frtot tett; az intézet 1892-ben 109,131 új kötvényt állított ki az 1891-ben kiállított 94,501 kötvénnyel szemben; bejelentettek 3493 kárt, melyekből f. é. április hónap végével mindössze 48 kár 7077 frtnyi bejelentési összeggel van függőben. A jégbiztosítási üzletben az intézetnek díjbevétele 536,183 frt volt; kiállítottak 18,524 kötvényt s be-

jelentettek 3116 káresetet. A balesetbiztosítási ágazat 63,956 frt díjbevételt eredményezett. Az életbiztosítási ágazat különféle czimek alatti bevételei 4,734.272 frt 33 krt s kiadásai 4,699.751 frt 85 krt tesznek. Valamennyi ágazat nyeresége 483,327 frt, tehát a 410,707 frtot tevő üzleti költségekkel szemben a fölösleg 72,620 frt és az 1891. évről áthozott nyereség hozzáadásával a tiszta nyereség 101,551 frt. Az intézet tartalékai 1892-ben 136,621 frttal emelkedtek, tehát a társaság biztosítéki alapjai tőkében és tartalékokban 6.808,741 frt 37 krt tesznek. A későbbi években esedékes díjkötelezvények 7.992,839 frtot képviselnek. A 101,551 frt tiszta nyereségből az alapszabályszerű levonások után fenmaradó 100,538 frt 69 kr hováfordítására nézve javasolja az igazgatóság, hogy a) 34,564 frt 86 kr a tűzosztályi díjtartaléknak 750,000 frtra való felemelésére fordíttassék, mely díjtartalék ezáltal az 1892. évi díjbevétel 36.3 százalékára emelkedik, szemben az 1891. évi díjbevétel 34.4 százalékával, b) 10,000 frt a mérleg vagyontételei között nyilvántartott irodai berendezési és felszerelési számlának 40,000 frtról 30,000 frtra való csökkentésére és c) 30,000 frt a tartaléktőkének 170,000 frtról 200,000 frtra való emelésére fordíttassék, végül d) a fenmaradó 25,973 frt 83 kr új számlára átvitessék. A felügyelő-bizottság felolvasott jelentésében konstatálja, hogy a zárszámadások alapszabályszerűleg és az igazgatóság javaslatait magáévá téve, azokat elfogadásra ajánlja. A közgyűlés a mérleget, valamint az igazgatóság előterjesztését egyhangulag jóváhagyta és a felmentvényt az igazgatóságnak és a felügyelő-bizottságnak megadta.

KÜLÖNFÉLÉK.

A biztosítás államosítása Csehországban. Az osztrák tartományok közül Csehország látszott annak, a mely a tűzbiztosítás terén legállandóbban szegül ellen a monopolisátiót sürgető mozgalomnak; de a legutóbbi időben szárnyra kelt hírek azt igazolják, hogy épületeknek tűzkár ellen való biztosításának államosítását zengő chorusba a csehek is beleénekelnek és dudolják az ország javára lefoglalandó monopólium nótáját. Különben is várható volt, hogy az állami biztosításnak nagyon is erősen csapkodó hullámai a cseh tartományi gyűlés termeibe is bejutnak. A cseh tartománygyűlés, épp úgy mint az alsó-ausztriaiak, bizottságot küldöttek ki, a melynek az a hivatása, hogy az egyes biztosító-intézeteknél levő biztosítások köre és nagysága felől gyűjtsenek adatokat. Ez az adatgyűjtés, a mely a kerületi bizottságnak feladata, arra is ki fog terjeszkedni, hogy az illető kerületekben mely irányban és miért panaszol-